

โรคเมอร์ริย์ แวลลีย์ เอ็นซีฟาไลติส (Murray Valley Encephalitis)

โรคเมอร์ริย์ แวลลีย์ เอ็นซีฟาไลติสคืออะไร?

- เมอร์ริย์ แวลลีย์ เอ็นซีฟาไลติส (MVE) เป็นโรคที่เกิดจากยุงและเป็นอันตรายถึงชีวิต มีสาเหตุมาจากไวรัสเมอร์ริย์ แวลลีย์ เอ็นซีฟาไลติส
- โรคนี้เป็นที่รู้จักในอีกชื่อหนึ่งว่า ออสเตรเลียน เอ็นซีฟาไลติส (Australian encephalitis)

โรคนี้เกิดขึ้นที่ไหน?

- โดยปกติโรค MVE เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออันห่างไกลของออสเตรเลีย และไม่ค่อยเกิดในภาคตะวันออกของ ออสเตรเลียเท่าไรนัก
- จนถึงปัจจุบันนี้ (พฤษภาคม 2001) ยังไม่เคยปรากฏว่ามีผู้ป่วยเป็นโรคนี้ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของออสเตรเลียเลย – รวมทั้งในรัฐนิวเซาท์เวลส์และรัฐวิกตอเรีย – นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1974 เป็นต้นมา
- ในการระบาดของโรคครั้งที่แล้ว ไวรัสนี้แพร่กระจายไปติดคนที่พำนักอยู่ในภาคตะวันออกของรัฐนิวเซาท์เวลส์

โรคนี้แพร่ได้อย่างไร?

- ไวรัส MVE แพร่โดยการกัดของยุงที่ติดเชื้อไวรัสนี้
- ไม่ใช่ยุงทั้งหมดจะเป็นพาหะของไวรัสนี้
- ยุงพันธุ์สามัญที่สุดที่เป็นพาหะของไวรัสนี้คือยุงพันธุ์คิวเล็กซ์ แอนน์ลัโรสโตริส (Culex annulirostris) ในจำนวนหนึ่งพันคนจะมีผู้ป่วยเป็นโรคนี้เพียงคนเดียว หลังจากที่ถูกยุงกัดติดเชื้อกัด
- พาหะของโรคนี้คือนกน้ำ ยุงจะติดเชื้อหลังจากที่กัดนกน้ำหรือสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของไวรัสนี้ การระบาดที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของออสเตรเลีย เข้าใจว่าเกิดจากการอพยพของฝูงนกน้ำที่ติดตามสภาพเปียกแฉะอันผิดปกติในบริเวณภายในของออสเตรเลีย

ใครที่มีความเสี่ยงสูงสุดต่อการติดเชื้อ?

- ผู้ป่วยด้วยโรคนี้ร้อยละ 20 เสียชีวิต และอีกร้อยละ 25 อาจเกิดอาการแทรกซ้อนทางสมอง และ/หรือทางประสาท และประมาณร้อยละ 40 จะหายป่วยเป็นปกติ

อาการของโรคมีอะไรบ้าง?

- โรคนี้ใช้เวลา 5–15 วันกว่าจะปรากฏอาการ หลังจากที่ถูกยุงกัดติดเชื้อกัด
- คนส่วนใหญ่ที่ติดเชื้อ MVE จะไม่มีอาการใดๆเลย

สำหรับผู้ที่มีอาการ อาการที่เกิดขึ้นอาจรวมถึงอาการต่างๆ ต่อไปนี้:

- ปวดศีรษะอย่างรุนแรง
- คอแข็ง
- เป็นไข้
- ตัวสั่นเทา
- ชักกระตุก (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กเล็กๆ)
- รู้สึกสับสน

- อาเจียน
 - คลื่นไส้
 - ท้องร่วง
 - วิงเวียน
 - อ่อนเพลีย หงุดหงิด ง่วงเหงาหาวนอน
 - โคมา (ในกรณีที่รุนแรง)
- ผู้ที่มีอาการเหล่านี้จะต้องปรึกษาแพทย์ทันที

การป้องกัน

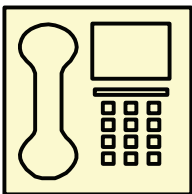
โรค MVE นี้ไม่มีวิธีการรักษาโดยเฉพาะและไม่มีวัคซีนป้องกัน การป้องกันมีวิธีเดียว นั่นคืออย่าให้ถูกยุงกัด นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเดินทางและผู้ไปเยือนอาณาบริเวณที่โรค MVE กำลังระบาด

การป้องกันตัวท่านให้พ้นจากการถูกยุงกัด

เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องป้องกันตัวให้พ้นจากการถูกยุงกัดในระหว่างที่โรค MVE กำลังระบาด

- หลีกเลี่ยงการออกไปอยู่นอกบ้านในเวลาที่ยุงกำลังออกหากิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนเช้าตรู่ และระหว่างพระอาทิตย์ตกดินไปจนถึงกลางคืน
- สวมเสื้อแขนยาว หลวมๆ สีอ่อนๆ กางเกงขายาวและถุงเท้า ถ้าสวมเสื้อผ้ายืดหยุ่น ยุงสามารถกัดเข้าไปถึงเนื้อได้
- ใช้ยากำจัดแมลงระหว่างที่อยู่นอกบ้าน และฉีดฆ่าถ้าจำเป็น น้ำยาไล่ยุงและครีมขี้ผึ้งได้ผลดีกว่าและอยู่ทนกว่ายาฉีดสเปรย์
- ท่านต้องตรวจให้แน่ใจว่ามุ้งลวดที่ติดตามหน้าต่างและประตูอยู่ในสภาพที่ดี ถ้าไปแคมป์ ท่านต้องนอนในมุ้งหรือในเต็นท์กันยุง
- ฉีดยากันยุงก่อนเข้านอนเพื่อฆ่ายุงที่ยังอยู่ในบ้าน

ข้อมูลเพิ่มเติม - หน่วยงานสาธารณสุขในรัฐนิวเซาท์เวลส์

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au